

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Finansów¹⁾
z dnia grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. Nr 99, poz. 894, Nr 174, poz. 1428, z 2003 r. Nr 229, poz. 2287 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się, z zastrzeżeniem § 5 i 3a, wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny. W przypadku towarów podobnych na wywieszkach umieszcza się ponadto nazwę producenta i inne informacje umożliwiające nie budzącą wątpliwości identyfikację ceny z towarem.”;

2) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 ust. 1, uznaje się oznaczenie poszczególnych sztuk (egzemplarzy) towarów wyraźnie napisaną lub nadrukowaną ceną, nie budzącą wątpliwości kupującego co do jej aktualnej wysokości, pod warunkiem, że przedsiębiorca zapewni stały, bezpośredni dostęp kupujących do tych towarów. Przepis ten stosuje się do:

- 1) wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, wierzchniej odzieży ze skóry i futer;
- 2) książek, gazet, czasopism i wydawnictw periodycznych oraz zapisanych nośników informacji.

2. Przy oznaczaniu ceną towarów, o których mowa w ust. 1 przepisy § 8 ust. 1 pkt 4 i ust. 3 stosuje się, a przepisy § 13 ust. 2-3 stosuje się odpowiednio.”;

3) w § 8 po ust. 7a dodaje się ust. 7b - 7c w brzmieniu:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.

„7b. W przypadku towarów pakowanych oznaczonych liczbą sztuk może być stosowane przeliczenie na cenę jednostkową za 1 sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

7c. Przy uwidacznianiu cen jednostkowych towarów identycznych, oznaczonych na ich opakowaniach jednostkowych objętością, masą, długością lub powierzchnią, przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach) przepisy ust. 1 pkt 1-3 lub ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

4) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. nie wymaga się bezpośredniego oznaczenia ceną, w sposób określony w § 9 ust. 1, towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących. Przepis ten stosuje się do:

- 1) towarów o małych gabarytach;
- 2) towarów masowych;
- 3) sadzonek roślin, kwiatów ciętych i doniczkowych;
- 4) żywych zwierząt;
- 5) towarów żywnościowych, niepakowanych sprzedawanych na sztuki;
- 6) towarów zwyczajowo oferowanych do sprzedaży w większych ilościach, w szczególności: cegieł, glazury lub terakoty;
- 7) towarów spożywczych, których termin przydatności do spożycia albo data minimalnej trwałości upłynie w ciągu najbliższej doby, licząc od momentu ich wystawienia na sprzedaż;
- 8) towarów oferowanych do sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa lub na specjalnie organizowanych pokazach w celu ich sprzedaży;
- 9) towarów dystrybuowanych przez automaty sprzedające i inne automaty umieszczone w miejscach sprzedaży;
- 10) towarów przeznaczonych do sprzedaży, których cena uwidoczniona w sposób określony w ust. 2 nie przekracza kwoty 5 złotych.”;

5) po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. Do dnia 31 grudnia 2010 r. nie wymaga się uwidaczniania cen jednostkowych towarów innych niż określone w § 8 ust. 7c, przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach).”.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Minister Finansów

W porozumieniu
Minister Gospodarki

Uzasadnienie

Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie zmian w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży, wynikających z doświadczeń w jego stosowaniu oraz wydłużenie - upływającego z dniem 31 grudnia 2007 r. - terminu do którego nie będzie wymagane bezpośrednio oznaczanie ceną niektórych towarów.

- 1) Zmiana 1 polega na uzupełnieniu treści przepisu § 3 ust. 1 o dodatkowy przepis § 3a, o którym mowa szerzej w pkt 2 poniżej;
- 2) zmiana 2 ma na celu wprowadzenie przepisu § 3a, umożliwiającego uznanie za równoznaczne z realizacją obowiązku uwidaczniania cen na wywieszkach bezpośrednio oznaczenie ceną poszczególnych towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki, przy których umieszczenie wywieszki jest utrudnione ze względu na ich charakter i miejsce oferowania; przepis ten dotyczy wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, odzieży ze skóry, futer, książek, gazet, czasopism i wydawnictw periodycznych oraz zapisanych nośników informacji). Katalog tych towarów ma charakter zamknięty;
- 3) zmiana 3 polega na dodaniu w § 8 przepisów:
 - ust. 7b umożliwiającego uwidacznianie cen jednostkowych towarów pakowanych oznaczonych na opakowaniach liczbą sztuk także za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk. Dotyczyć to może przypadków, gdy towar pakowany zawiera znaczną liczbę drobnych sztuk (np. zapalek, czy patyczków do uszu etc.). *Definicję towarów pakowanych, na użytek ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r., zawiera § 2 pkt 1. Zgodnie z tym przepisem pod pojęciem „towaru pakowanego” należy rozumieć produkt w opakowaniu jednostkowym, którego ilość jest odmierzana bez obecności kupującego. Pojęcie „towar pakowany”, używane w ww. rozporządzeniu, jest pojęciem szerszym od pojęcia „towaru paczkowanego”, używanego w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409, ze zm.), którego definicję zawiera art. 2 pkt 15 tejże ustawy;*
 - ust. 7c regulującego problematykę uwidaczniania cen jednostkowych towarów przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach). Przepis ten dotyczy uwidaczniania cen jednostkowych towarów identycznych w rozumieniu § 2 pkt 6 rozporządzenia, oznaczonych na opakowaniach objętością, masą, długością lub powierzchnią, w tym także umieszczonych w opakowaniach o takiej samej lub różnej objętości, wchodzących w skład zestawów. Przepis ten dotyczy także zestawów składających się z kilku towarów identycznych, z których jeden jest oferowany nieodpłatnie, jako tzw. gratis. Przeliczenie ceny całego zestawu takich towarów na cenę jednostkową i uwidocznienie tej ceny przy zastosowaniu odpowiedniej reguły z § 8 ust. 1 pkt 1-3 lub ust. 2 rozporządzenia jest możliwe i powinno być dokonane w interesie kupującego.

Wprowadzenie przepisu ust. 7c w § 8 oraz dodatkowego § 13a (o którym mowa poniżej w pkt 5) ma na celu wyjaśnienie wątpliwości niektórych

podmiotów gospodarczych i organów inspekcji handlowej, związanych z problematyką uwidaczniania cen jednostkowych towarów przeznaczonych do sprzedaży w zestawach, a mianowicie: czy, a jeśli tak, to w jaki sposób należy uwidaczniać ceny jednostkowe tych towarów;

4) zmiana 4 dot. § 13 ust. 1 i polega na:

- a) wydłużeniu o trzy lata (tj. do dnia 31 grudnia 2010 r.) upływającego z dniem 31 grudnia 2007 r., terminu określonego w ust. 1, do którego nie jest wymagane bezpośrednio oznaczanie ceną niektórych towarów, o których mowa w tym przepisie; towary te - ze względu na ich charakter - nie mogą być oznaczone ceną w sposób bezpośredni (tzn. na towarze lub na jego pojedynczym opakowaniu),
- b) podwyższeniu z 4 zł do 5 zł kwoty podanej w pkt 10 w ust. 1, co jest uzasadnione inflacją (tj. wzrostem wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych od daty wejścia w życie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. tj. od lipca 2002 r. do września 2007 r. -110,6) i zaokrągleniem przeliczonej kwoty w górę do pełnego złotego;

5) zmiana 5 polega na dodaniu § 13a, przewidującego, że do dnia 31 grudnia 2010 r. nie będzie wymagane uwidacznianie cen jednostkowych pozostałych towarów (nieokreślonych w § 8 ust 7c), wchodzących w skład zestawów (kompletów), a mianowicie:

- różnorodnych tj. złożonych z różnych składników, rodzajów itp. wg słownika PWN, (np. zestaw do koloryzacji włosów, składający się z emulsji barwiącej, aktywatora koloru, czepka ochronnego i rękawic ochronnych, zestaw do golenia składający się z pianki do golenia i maszynki do golenia),
 - podobnych, w rozumieniu § 2 pkt 7 rozporządzenia (np. zestaw soków składający się z soku jabłkowego i soku porzeczkowego, komplet bielizny pościelowej, komplet sztućców),
 - oznaczonych na opakowaniach jednostkowych liczbą sztuk (np. papier toaletowy w rolkach, jaja w kartonach etc.)
- a także dodatkowych elementów, wchodzących w skład ww. zestawów, oferowanych nieodpłatnie jako tzw. gratis.

W przypadku zestawów składających się z towarów różnorodnych (np. pianka do golenia i maszynka do golenia) i z towarów podobnych (np. różne soki) przeliczenie ceny całego zestawu na cenę jednostkową towaru nie może być dokonane. Natomiast w przypadku zestawów towarów oznaczonych na opakowaniach liczbą sztuk (np. patyczki do uszu, zapałki) przeliczanie i uwidacznianie ceny jednostkowej byłoby trudne i nie jest konieczne, bo cena za całość jest w obrocie handlowym podawana. W takich przypadkach, uwzględniając praktykę handlową, dopuszcza się uwidacznianie ceny jednostkowej za cały zestaw.

Projektowana regulacja wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. co jest uzasadnione przede wszystkim potrzebą zapewnienia ciągłości regulacji z § 13 ust. 1 obecnego rozporządzenia, wobec upływającego z dniem 31 grudnia 2007 r. terminu określonego w tym przepisie.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podmioty na które oddziałują projektowane regulacje:

Projekt rozporządzenia swoim zakresem wywiera wpływ na przedsiębiorców (producentów i handlowców), organizacje zrzeszające producentów, organizacje, których celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów, Inspekcję Handlową i jej organy, a także - kupujących.

Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Projektowane rozporządzenie ma na celu uzupełnienie i aktualizację niektórych przepisów, a także przedłużenie terminu okresowego zawieszenia obowiązku oznaczania ceną niektórych towarów (vide: § 13 ust. 1 rozp.)

Wpływ na sektor finansów publicznych: w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego: wprowadzenie w życie projektowanej zmiany rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetowych.

Wpływ na rynek pracy :

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Natomiast projektowane rozporządzenie wyjaśni i doprecyzuje zasady podawania informacji cenowych niektórych towarów, a także umożliwi zmniejszenie obciążeń techniczno-administracyjnych, związanych zwłaszcza z przedłużeniem terminu zawieszenia wymogu oznaczania ceną towarów, enumeratywnie określonych w § 13 ust. 1 rozporządzenia.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia **wpłynie na wewnętrzną spójność systemu prawa** w zakresie podawania informacji cenowych, ponieważ z porządku prawnego zostaną wyeliminowane uregulowania powodujące wątpliwości lub trudności w praktycznym stosowaniu.

Konsultacje społeczne: projektowane rozporządzenie zostanie skierowane do konsultacji społecznych do następujących podmiotów : Federacja Konsumentów, Krajowa Izba Gospodarcza, Business Centre Club – Związek Pracodawców, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Naczelna Izba Aptekarska, Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów przy Prezesie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Polska Federacja Producentów Żywności oraz do Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji zostaną podane po ich przeprowadzeniu w tej części uzasadnienia do projektowanej regulacji.

Zakres oceny skutków regulacji: regulacja nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa; nie jest konieczne przygotowanie analizy.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej: poruszona w projekcie problematyka pozostaje w zgodności z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z dyrektywą 98/6/WE.

Projekt rozporządzenia – stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) zostanie opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej wraz z uwagami zgłoszonymi w trakcie uzgodnień zewnętrznych. W trakcie prac

nad projektem uwzględnione zostaną te podmioty, które zgłoszą zainteresowanie uczestnictwem w tych pracach w trybie określonym w art. 7 ustawy.

Lidia Lipka
Gł. Specjalista
Tel. 00-22 694-57-06
Departament PF
Wydział Cen

W tej sytuacji krótszy niż 14-dniowy (a dłuższy niż 3-dniowy) termin wejścia w życie rozporządzenia, licząc od dnia ogłoszenia tego aktu normatywnego, nie naruszy zasady wyrażonej w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z późn. zm.).

*Projekt
z dnia 18 września 2007 r.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Finansów³⁾
z dnia grudnia 2007 r.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908, zm. Nr 169, poz. 1204).

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁴⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. Nr 99, poz. 894, Nr 174, poz. 1428 i z 2003 r. Nr 229, poz. 2287 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) towarach sprzedawanych na sztuki - należy przez to rozumieć towary, które ze względu na ich naturę i zgodnie z praktyką handlową są odliczane przy sprzedaży na życzenie kupującego w pojedynczych egzemplarzach, a także sprzęt elektryczny i elektroniczny oznaczony masą na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495). Towarami sprzedawanymi na sztuki nie są w szczególności towary żywnościowe, które na mocy odrębnych przepisów są oznaczane masą lub objętością.”;

2) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się, z zastrzeżeniem § 5 i 13a, wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny. W przypadku towarów podobnych na wywieszkach umieszcza się ponadto nazwę producenta i inne informacje umożliwiające nie budzącą wątpliwości identyfikację ceny z towarem.”

3) w § 8:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) cały zestaw (komplet) – dla zestawu (kompletu) towarów różnego rodzaju, w tym także dla zestawu składającego się z kilku takich towarów, z których co najmniej jeden jest oferowany nieodpłatnie i oznaczony jako „gratis”. Przepis stosuje się odpowiednio do towarów podobnych.”

b) po ust. 7a. dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

„7b. Przy uwidacznianiu cen jednostkowych towarów identycznych, przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach) pakowanych, oznaczonych liczbą sztuk, dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności liczby sztuk.”;

4) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr....., poz..... i Nr....., poz.....

„1. Do dnia **31 grudnia 2010 r.** nie wymaga się bezpośredniego oznaczenia ceną, w sposób określony w § 9 ust. 1, towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących. Przepis ten stosuje się do:

- 11) towarów o małych gabarytach;
- 12) towarów masowych;
- 13) sadzonek roślin, kwiatów ciętych i doniczkowych;
- 14) żywych zwierząt;
- 15) *poszczególnych wyrobów wchodzących w skład zestawów odzieżowych, składających się z kilku części wykonanych z identycznej tkaniny o jednakowej konstrukcji, stylu, barwie i składzie;*
- 16) *wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, odzieży ze skóry, futer i wyrobów futrzarskich;*
- 17) *obuwia;*
- 18) towarów żywnościowych, niepakowanych sprzedawanych na sztuki;
- 19) towarów zwyczajowo oferowanych do sprzedaży w większych ilościach, w szczególności: cegieł, glazury lub terakoty;
- 20) towarów spożywczych, których termin przydatności do spożycia albo data minimalnej trwałości upłynie w ciągu najbliższej doby, licząc od momentu ich wystawienia na sprzedaż;
- 21) towarów oferowanych do sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa lub na specjalnie organizowanych pokazach w celu ich sprzedaży;
- 22) towarów dystrybuowanych przez automaty sprzedające i inne automaty umieszczone w miejscach sprzedaży;
- 23) towarów przeznaczonych do sprzedaży, których cena uwidoczniona w sposób określony w ust. 2 nie przekracza kwoty 4 złotych.”

5) *Po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:*

„§ 13a. 1. *Nie wymaga się uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, przy towarach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, przy których umieszczenie wywieszki jest utrudnione ze względu na rodzaj i charakter towarów lub miejsce ich oferowania. Przepis ten stosuje się do:*

- 4) *wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, odzieży ze skóry, futer i wyrobów futrzarskich;*
- 5) *książek, gazet, czasopism i wydawnictw periodycznych oraz zapisanych nośników informacji;*
- 6) *środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.*

2. *Za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, uznaje się oznaczenie towarów, o których mowa w ust. 1 ceną w sposób bezpośredni, określony w § 9 ust. 1 lub oznaczenie towarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 kodem kreskowym, przy łącznym spełnieniu warunków wyszczególnionych w § 9 ust. 2 pkt 2, 4 i 6. Przepisy § 13 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”.*

§ 2.

Do dnia *30 stycznia 2008 r.* przedsiębiorcy dostosują uwidacznianie cen jednostkowych towarów do wymagań określonych w § 8 ust. 1 pkt 5 i ust. 7b. rozporządzenia wymienionego w § 1.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem § 3. grudnia 2007 r.

W porozumieniu
Minister Gospodarki i Pracy

Minister Finansów

Projekt

z dnia..... 2007 r.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Finansów⁵⁾
z dnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁶⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. Nr 99, poz. 894, Nr 174, poz. 1428 i z 2003 r. Nr 229, poz. 2287 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) towarach sprzedawanych na sztuki - należy przez to rozumieć towary, które ze względu na ich naturę i zgodnie z praktyką handlową są odliczane przy sprzedaży na życzenie kupującego w pojedynczych egzemplarzach, **w tym także urządzenia i środki techniczne (sprzęt audiowizualny-artykuły radiowo-telewizyjne) i artykuły gospodarstwa domowego, które do celów transportowych, na podstawie odrębnych przepisów, są oznaczane masą.** Towarami sprzedawanymi na sztuki nie są w szczególności towary żywnościowe, które na mocy odrębnych przepisów są oznaczane masą lub objętością.”;

2) w § 8:

b) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zestaw – dla towarów oferowanych w zestawach, o różnym przeznaczeniu, w skład których wchodzi towary podobne, z których jeden jest oznaczony jako „gratis”.”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów masowych, towarów pakowanych i towarów o

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908, zm. Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr....., poz..... i Nr....., poz.....

małych gabarytach przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych **wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, innych niż określone w ust. 2. Przy uwidacznianiu cen jednostkowych towarów pakowanych oferowanych w zestawach, w skład których wchodzi towarów identyczne lub podobne, oznaczonych liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie wielokrotności liczby sztuk podanych na opakowaniu**”;

3) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia **31 grudnia 2010 r.** nie wymaga się bezpośredniego oznaczenia ceną, w sposób określony w § 9 ust. 1, towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących. Przepis ten stosuje się do:

- 7) towarów o małych gabarytach,
- 8) towarów masowych,
- 9) sadzonek roślin, kwiatów ciętych i doniczkowych,
- 10) żywych zwierząt,
- 11) towarów żywnościowych, niepakowanych sprzedawanych na sztuki,
- 12) towarów zwyczajowo oferowanych do sprzedaży w większych ilościach, w szczególności: cegieł, glazury lub terakoty,
- 13) towarów spożywczych, których termin przydatności do spożycia albo data minimalnej trwałości upłyne w ciągu najbliższej doby, licząc od momentu ich wystawienia na sprzedaż,
- 14) towarów oferowanych do sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa lub na specjalnie organizowanych pokazach w celu ich sprzedaży,
- 15) towarów dystrybuowanych przez automaty sprzedające i inne automaty umieszczone w miejscach sprzedaży,
- 16) towarów przeznaczonych do sprzedaży, których cena uwidoczniiona w sposób określony w ust. 2 nie przekracza kwoty 4 złotych.”

4) Po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. 1. Nie wymaga się uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, przy towarach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, przy których umieszczenie wywieszki *jest utrudnione, ze względu na rodzaj i charakter towarów lub miejsce ich oferowania. Przepis ten stosuje się do:*

- 1) *wyrobów odzieżowych i futrzarskich;*
- 2) *książek, gazet, czasopism i wydawnictw periodycznych oraz zapisanych nośników informacji.*

2. Za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, uznaje się oznaczenie towarów ceną w sposób określony w § 9 ust. 1, przy spełnieniu dodatkowych warunków określonych w § 9 ust. 2 pkt 2, 4 i 6, z uwzględnieniem postanowień § 13 ust. 2.

§ 2.

Do dnia **30 stycznia 2008 r.** przedsiębiorcy dostosują uwidacznianie cen jednostkowych towarów do wymagań określonych w § 8 ust. 1 pkt 5 i ust. 7 rozporządzenia wymienionego w § 1.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem § 3. 2007 r.

W porozumieniu
Minister Gospodarki i Pracy

Minister Finansów

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach i ma na celu:

1) zmiana 1 - doprecyzowanie pojęcia towaru sprzedawanego na sztuki, użytego w słowniczku § 2 pkt 10 obecnego rozporządzenia na potrzeby § 8 aktualnego rozporządzenia Ministra Finansów w celu zapewnienia realizacji obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez wszystkich sprzedawców. Doprecyzowanie tego przepisu nie ma na celu zmiany zakresu sprzedaży na sztuki, ponieważ przepis ten nie dotyczy techniki sprzedaży (w tym sprzedaży na sztuki w potocznym znaczeniu, np. konserw), a odnosi się wyłącznie do problemu cen jednostkowych. Dotychczasowe pojęcie towaru sprzedawanego na sztuki jest nadinterpretowane przez niektóre podmioty gospodarcze, niezgodnie z intencją projektodawcy i rodzi obawę o przestrzeganie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych, wynikającego z art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o cenach i z dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Proponowana regulacja ma na celu rozwiązanie problemów natury interpretacyjnej, a nie zmianę dotychczasowych zasad uwidaczniania cen jednostkowych towarów. Na konieczność doprecyzowania pojęcia towaru sprzedawanego na sztuki w gastronomii wskazywał m.in. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej.

O tym, w jaki sposób uwidocznienie cen jednostkowych towarów może wpłynąć na decyzję konsumenta może świadczyć poniższy przykład, który dotyczy cen kostki masła, oferowanej kupującym w trzech różnych opakowaniach:

kostka masła o wadze 180 g w cenie sprzedaży 2,00 zł, posiada cenę jednostkową 11,11 zł/kg,

kostka masła o wadze 200 g w cenie sprzedaży 2,10 zł posiada cenę jednostkową 10,50 zł/kg,

kostka masła o wadze 250 g w cenie sprzedaży 2,40 zł posiada cenę jednostkową 9,60 zł/kg.

Podanie tego przykładu ma na celu zobrazowanie sytuacji, w której konsument – bez podania ceny jednostkowej nie ma możliwości porównania towarów zarówno przy wyborze towaru najtańszego, jak i najdroższego;

2) zmiana 2 - doprecyzowanie treści ust. 7 w § 8 obecnego rozporządzenia, który to przepis wymaga zmiany ponieważ - jak wykazuje praktyka - jest rozumiany niezgodnie z intencją ustawodawcy i z dyrektywą 98/6/WE. Z treści § 8 ust. 7 w powiązaniu z definicją towaru pakowanego zawartą w § 2 pkt 1 obecnego rozporządzenia niektóre podmioty gospodarcze wywodzą pogląd, iż w przypadku

określonych towarów wyprodukowanych przez znanych producentów i oferowanych od wielu lat na rynku w opakowaniach jednostkowych tego samego typu (dotyczy to takich towarów jak np. kawa Maxwell House – 500 g, kawa Tchibo Exclusive – 250 g, jogurt „Bakoma” – 165 g, serek „Ostrowia” – 150 g itp.) zachodzi konieczność wyznaczenia ceny jednostkowej w odniesieniu do ilości zwyczajowo oferowanej w tych opakowaniach, o której mowa w początkowej treści ust. 7 w § 8 rozporządzenia a nie - w oparciu o metodę określoną w ust. 1 § 8 tego rozporządzenia, z której wynika obowiązek uwidocznienia ceny jednostkowej tzn. ceny za 1 kilogram. Dodatkowo podaje się argument, iż w przypadku oferowania towarów powszechnie znanych, od wielu lat dostępnych na rynku i nabywanych nie tyle ze względu na ich cenę (która często nie należy do najniższych) lecz ze względu na dobrą jakość gwarantowaną przez renomowanego producenta - uwidacznianie cen jednostkowych np. cen za 1 kilogram towaru nie znajduje uzasadnienia. Z korespondencji kierowanej do organów Inspekcji Handlowej w związku z postępowaniami sądowymi na tle nieprzestrzegania przez niektórych sprzedawców obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów wynika niewłaściwa interpretacja, iż nie ma potrzeby przeliczania cen towarów pakowanych (w tym także towarów paczkowanych) na ceny za 1 kilogram lub za 1 litr, a w świetle postanowień § 8 ust. 7 aktualnego rozporządzenia istnieje jedynie konieczność uwidaczniania (umieszczania na wywieszkach cenowych) ceny jednostkowej adekwatnie do ilości towaru zwyczajowo kupowanej przez klienta bądź do ilości nominalnej.

Przedstawione powyżej argumenty są trudne do przyjęcia, zważywszy, że na rynku występuje ogromna liczba produktów, także markowych, umieszczonych w opakowaniach o różnej wielkości i zawartości oraz o różnych cenach sprzedaży, które to ceny powinny być sprowadzone do pewnego, wspólnego poziomu w celu umożliwienia kupującemu dokonania racjonalnego wyboru interesującego go produktu, także markowego, i to nie tylko pod względem jakości, ale także i ceny. Dokonanie racjonalnego wyboru towaru ze względu na cenę (i jakość) spośród wielu towarów oferowanych na rynku nie jest możliwe w oderwaniu od postanowień § 8 ust. 1 lub ust. 2 obecnego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży, nakazujących uwidacznianie cen jednostkowych (rozumianych jako ceny podstawowe) towarów (i usług).

Przy konstrukcji przepisu ust. 7 w § 8 rozporządzenia uwzględniono okoliczność, iż w niektórych (szczególnych) przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem oraz zwyczajowo oferowaną ilością towarów masowych, towarów pakowanych i towarów o małych gabarytach przy przeliczaniu cen sprzedaży tych towarów na ceny jednostkowe należałoby dopuścić możliwość stosowania także innych jednostek miar niż podane w ust. 1 i 2 w § 8 obecnego rozporządzenia, a mianowicie: dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, o których mowa w przepisach wykonawczych do ustawy – Prawo o miarach (aktualnie: w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 maja 2003 r. w sprawie legalnych jednostek miar (Dz. U. Nr 103, poz. 954).

Wprowadzenie tego przepisu spowoduje doprecyzowanie przepisów dotyczących uwidaczniania porównywalnych cen jednostkowych. Ze względu na różnorodność cen po wprowadzeniu projektowanej zmiany będą obowiązywały 3 poziomy cen jednostkowych:

1 poziom (podstawowy): ceny jednostkowe uwidocznione zgodnie z ust. 1 w § 7 rozporządzenia (głównie przy sprzedaży towarów żywnościowych np. mięso, wyroby z mięsa i drobiu, ryb i produktów rybnych, przetworów mlecznych – sery białe i żółte),
2 poziom: ceny jednostkowe uwidocznione zgodnie z metodą określoną w ust. 2 w § 7 rozporządzenia (np. przy sprzedaży kosmetyków), gdzie właściwą jednostką jest np. 100 g, 100 ml,

3 poziom: ceny jednostkowe uwidocznione zgodnie z ust. 7 w § 8 rozporządzenia (tylko w szczególnych przypadkach, gdy podanie ceny jednostkowej towaru wg metody opisanej w z ust. 1 lub ust. 2 w § 7 rozporządzenia byłoby dla klienta niecelowe lub bezzasadne z punktu widzenia specyfiki towaru (np. biżuteria).

Wprowadzenie tej konstrukcji ma na celu dopasowanie legalnej jednostki miary do specyfiki towaru przy realizacji ustawowego i dyrektywnego obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów, który to obowiązek ma charakter obligatoryjny;

3) zmiana 3 ma na celu - wydłużenie o trzy lata (tj. do dnia 31 grudnia 2007 r.) terminu określonego w § 13 ust. 1 rozporządzenia w celu eliminacji obowiązków zbędnych lub/i technicznie trudnych do wykonania przez przedsiębiorców. Zgodnie z aktualnym brzmieniem tego przepisu do dnia 31 grudnia 2004 r. nie wymaga się bezpośredniego oznaczenia ceną, w sposób określony w § 9 ust. 1, towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących; towary te zostały określone w pkt 1-10 ust. 1 § 13 ww. rozporządzenia. Na podstawie upoważnienia ustawowego możliwe jest okresowe zawieszenie obowiązku oznaczania niektórych towarów ceną, w przypadkach określonych w ustawie o cenach. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców oferujących ww. towary proponuje się wydłużenie terminu określonego w ust. 1 § 13 obecnego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2007 r.

Ze względu na zmianę, o której mowa w pkt 2 powyżej, dot. § 8 ust. 7 rozporządzenia przewiduje się 6-miesięczny okres dostosowawczy (vide: § 2 projektu) w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych towarów wymienionych w tym przepisie.

Proponowane zmiany w rozporządzeniu stanowią w zasadzie przedłużenie stanu obecnego i nie wprowadzają istotnych zmian merytorycznych (poza koniecznym doprecyzowaniem § 2 pkt 10 i § 8 ust. 7 obecnego rozporządzenia).

Wprawdzie została podjęta inicjatywa legislacyjna mająca na celu wydanie ustawy zmieniającej ustawę o cenach i ustawę o kontroli skarbowej, której projekt przewiduje uproszczenie i uporządkowanie stanu prawnego także w zakresie uwidaczniania cen, w tym cen jednostkowych towarów i usług oraz oznaczania towarów ceną, lecz procedura uzgodnieniowa projektowanej regulacji nie została jeszcze zakończona i dlatego istnieje konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia (na okres przejściowy).

Projektowana regulacja wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. co jest uzasadnione przede wszystkim potrzebą zapewnienia ciągłości regulacji z § 13 ust. 1 obecnego rozporządzenia, wobec upływającego z dniem 31 grudnia 2004 r. terminu określonego w tym przepisie, o czym powyżej w pkt 3.

W tej sytuacji krótszy niż 14-dniowy (a dłuższy niż 3-dniowy) termin wejścia w życie rozporządzenia, licząc od dnia ogłoszenia tego aktu normatywnego, nie naruszy

zasady wyrażonej w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podmioty na które oddziałują projektowane regulacje:

Projekt rozporządzenia swoim zakresem wywiera wpływ na przedsiębiorców (producentów i handlowców), organizacje zrzeszające producentów, organizacje, których celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów, Inspekcję Handlową i jej organy, a także kupujących.

Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Projektowane rozporządzenie ma na celu doprecyzowanie przepisów (§ 2 pkt 10 i § 8 ust. 7 rozp.) i przedłużenie mocy obowiązującej § 13 rozporządzenia dot. czasowego zawieszenia obowiązku oznaczania ceną niektórych towarów.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego: wprowadzenie w życie projektowanej zmiany rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetowych.

Wpływ na rynek pracy :

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na zewnętrzną konkurencyjność gospodarki.

Natomiast projektowane rozporządzenie dotyczy handlu wewnętrznego i wpłynie pozytywnie na konkurencyjność małych, średnich i dużych obiektów handlowych.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia **wpłynie na wewnętrzną spójność systemu prawa** w zakresie podawania informacji cenowych, ponieważ z porządku prawnego zostaną wyeliminowane uregulowania powodujące wątpliwości lub sprzeczności.

Konsultacje społeczne: projektowane rozporządzenie zostało skierowane do konsultacji społecznych: Federacja Konsumentów, Krajowa Izba Gospodarcza, Business Centre Club – Związek Pracodawców, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Naczelna Izba Aptekarska, Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów przy Prezesie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Polska Federacja Producentów Żywności oraz do Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

Podmioty, z którymi konsultowany był projekt nie zgłosiły żadnych uwag do Oceny Skutków Regulacji.

Natomiast uwagi do tekstu projektu rozporządzenia nadeszła Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji oraz Naczelna Izba Aptekarska.

Zdaniem **Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji** zaproponowane brzmienie § 2 pkt 10 zdanie drugie, wprowadzające nową definicję towaru sprzedawanego na sztuki oraz proponowana zmiana przepisu § 8 ust. 7 rozporządzenia dotyczącego

cen jednostkowych towarów masowych, pakowanych i małogabarytowych - budzi wątpliwości a okres dostosowawczy, wynikający z § 2 projektu wydaje się za krótki. W związku z tymi uwagami doprecyzowano ww. przepisy i wydłużono okres dostosowawczy do sześciu miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Równocześnie Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji wyraziła wątpliwości związane z oznaczaniem ceny jednostkowej w wypadku towaru z tzw. „gratisem. Zdaniem POHID w trakcie kontroli prawidłowości oznaczania ceną towarów w obrocie niektórzy Inspektorzy Inspekcji Handlowej uważają, iż cena jednostkowa powinna być odniesiona jedynie do ilości towaru „początkowego”, to jest bez gratisu. W związku z tym rozporządzenie powinno precyzować, iż cena jednostkowa powinna być obliczona w odniesieniu do całkowitej ilości towaru w opakowaniu handlowym będącym przedmiotem oferty, w szczególności zawierającej ilość towaru dodawaną jako tzw. gratis (np. opakowanie soku 1 litr + 1 litr gratis – cena sprzedaży 5 zł – cena jednostkowa 2,50 zł/litr). Propozycja ta nie została uwzględniona w obecnej wersji projektu, ponieważ nie ma potrzeby wprowadzania tej dodatkowej regulacji; ceny jednostkowe towarów z tzw. gratisem powinny być uwidaczniane na ogólnych zasadach, zgodnie z przepisami obowiązującego rozporządzenia.

Naczelna Izba Aptekarska zaproponowała wprowadzenie zwolnienia leków z obowiązku bezpośredniego oznaczania ceną na towarze lub na opakowaniu towaru., proponując, by w § 13 ust. 1 w punkcie 1 dodać leki. „Zdaniem samorządu aptekarskiego leki nie powinny podlegać wymogom bezpośredniego oznaczania ceną, ponieważ :

w znacznej części opakowania są w wielkości poniżej 10 cm;

na opakowaniach uwidocznione są niezbędne informacje dla pacjenta, dla aptekarza i dla Narodowego Funduszu Zdrowia;

każde opakowanie leku zawiera nazwę własną, nazwę międzynarodową, skład chemiczny, dawkę, ilość leku w opakowaniu, sposób użycia, nazwę producenta, logo producenta, serię, datę ważności, znaki ostrzegawcze dla leków silnie działających, specjalne oznakowanie paskowe, jeżeli lek występuje w więcej niż jednej dawce.

Leki najczęściej posiadają kilkuletnią datę ważności, a zgodnie z ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, Minister Zdrowia co najmniej dwa razy w roku ma prawo aktualizować listy leków refundowanych oraz ustalać ich kategorię odpłatności, limity cen leków itp. W związku z powyższym istnieje fizyczna niedogodność w bezpośrednim oznaczaniu ceną opakowań leków.”

Propozycja ta nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ leki umieszczone w opakowaniach, których żadna powierzchnia nie przekracza 10 centymetrów kwadratowych, jako towary o małych gabarytach, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 aktualnego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r., nie podlegają obowiązkowi bezpośredniego oznaczania ceną w terminie do dnia 31 grudnia br. Aktualnie takiego oznaczenia ceną nie wymagają także leki, jako towary, których cena nie przekracza kwoty 4 zł (vide: § 13 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia). Na mocy projektowanego rozporządzenia termin, o którym mowa powyżej, zostanie wydłużony o kolejne 3 lata tj. do dnia 31 grudnia 2007 r.

Ponadto należy zauważyć, iż leki są towarami specyficznymi, sprzedawanymi z za lady i w związku z tym ich ceny powinny być uwidaczniane w zestawieniach cen, zwanych „cennikami” (§ 5 rozp), a nie oznaczane na towarze.

Zakres oceny skutków regulacji: regulacja nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa; nie jest konieczne przygotowanie analizy.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej: poruszona w projekcie problematyka pozostaje w zgodności z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z dyrektywą 98/6/WE.

*Projekt
z dnia 18 września 2007 r.*

ROZPORZĄDZENIE Ministra Finansów¹⁾

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady

z dnia grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁸⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. Nr 99, poz. 894, Nr 174, poz. 1428 i z 2003 r. Nr 229, poz. 2287 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) towarach sprzedawanych na sztuki - należy przez to rozumieć towary, które ze względu na ich naturę i zgodnie z praktyką handlową są odliczane przy sprzedaży na życzenie kupującego w pojedynczych egzemplarzach, a także sprzęt elektryczny i elektroniczny oznaczony masą na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495). Towarami sprzedawanymi na sztuki nie są w szczególności towary żywnościowe, które na mocy odrębnych przepisów są oznaczane masą lub objętością.”;

2) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się, z zastrzeżeniem § 5 i 13a, wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny. W przypadku towarów podobnych na wywieszkach umieszcza się ponadto nazwę producenta i inne informacje umożliwiające nie budzącą wątpliwości identyfikację ceny z towarem.”

3) w § 8:

c) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) cały zestaw (komplet) – dla zestawu (kompletu) towarów różnego rodzaju, w tym także dla zestawu składającego się z kilku takich towarów, z których co najmniej jeden jest oferowany nieodpłatnie i oznaczony jako „gratis”. Przepis stosuje się odpowiednio do towarów podobnych.”

b) po ust. 7a. dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908, zm. Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr....., poz..... i Nr....., poz.....

„7b. Przy uwidacznianiu cen jednostkowych towarów identycznych, przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach) pakowanych, oznaczonych liczbą sztuk, dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności liczby sztuk.”;

4) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

*„1. Do dnia **31 grudnia 2010 r.** nie wymaga się bezpośredniego oznaczenia ceną, w sposób określony w § 9 ust. 1, towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących. Przepis ten stosuje się do:*

- 24) towarów o małych gabarytach;*
- 25) towarów masowych;*
- 26) sadzonek roślin, kwiatów ciętych i doniczkowych;*
- 27) żywych zwierząt;*
- 28) poszczególnych wyrobów wchodzących w skład zestawów odzieżowych, składających się z kilku części wykonanych z identycznej tkaniny o jednakowej konstrukcji, stylu, barwie i składzie;*
- 29) wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, odzieży ze skóry, futer i wyrobów futrzarskich;*
- 30) obuwia;*
- 31) towarów żywnościowych, niepakowanych sprzedawanych na sztuki;*
- 32) towarów zwyczajowo oferowanych do sprzedaży w większych ilościach, w szczególności: cegieł, glazury lub terakoty;*
- 33) towarów spożywczych, których termin przydatności do spożycia albo data minimalnej trwałości upłynie w ciągu najbliższej doby, licząc od momentu ich wystawienia na sprzedaż;*
- 34) towarów oferowanych do sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa lub na specjalnie organizowanych pokazach w celu ich sprzedaży;*
- 35) towarów dystrybuowanych przez automaty sprzedające i inne automaty umieszczone w miejscach sprzedaży;*
- 36) towarów przeznaczonych do sprzedaży, których cena uwidoczniona w sposób określony w ust. 2 nie przekracza kwoty 4 złotych.”*

5) Po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. 1. Nie wymaga się uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, przy towarach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, przy których umieszczenie wywieszki jest utrudnione ze względu na rodzaj i charakter towarów lub miejsce ich oferowania. Przepis ten stosuje się do:

- 17) wierzchnich wyrobów odzieżowych włókienniczych, odzieży ze skóry, futer i wyrobów futrzarskich;*
- 18) książek, gazet, czasopism i wydawnictw periodycznych oraz zapisanych nośników informacji;*
- 19) środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.*

2. Za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uwidaczniania cen na wywieszkach, o których mowa w § 3 i 4, uznaje się oznaczenie towarów, o których mowa w ust. 1 ceną w sposób bezpośredni, określony w § 9 ust. 1 lub oznaczenie towarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 kodem kreskowym, przy łącznym spełnieniu warunków wyszczególnionych w § 9 ust. 2 pkt 2, 4 i 6. Przepisy § 13 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”.

§ 2.

Do dnia 30 stycznia 2008 r. przedsiębiorcy dostosują uwidacznianie cen jednostkowych towarów do wymagań określonych w § 8 ust. 1 pkt 5 i ust. 7b. rozporządzenia wymienionego w § 1.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem grudnia 2007 r.

W porozumieniu
Minister Gospodarki i Pracy

Minister Finansów